

1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

Ügyszám: IV/599-2/2020.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 0 5 9 9 - 3 / 2020	
Érkezett: 2020 JÚN 0 3.	
Példány: 3	Kezelőiroda: <i>lu</i>
Melléklet: <i>o</i> db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] a továbbiakban: **Indítványozó**) a korábban csatolt ügyvédi meghatalmazással (**1. számú melléklet:** ügyvédi meghatalmazás) igazolt jogi képviselőm, Dr. Hetzmann Albert ügyvéd (Hetzmann Ügyvédi Iroda, [REDACTED], [REDACTED]) útján eljárva, határidőben az alábbi

hiány pótlást

terjesztem elő a Tisztelt Alkotmánybíróság 2. szám alatt 2020. április 7. napján meghozott tájékoztatásában foglaltaknak megfelelően, az eredeti alkotmányjogi panasz indítvány kiegészítésével, azzal egységes szerkezetben.

I. KÉRELMEK

Indítványozó alkotmányjogi panaszt terjeszt elő **az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § bekezdése alapján**, amelyben kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az **Abtv. 43. § (1) bekezdésének alkalmazásával**

- állapítsa meg elsődlegesen a Kúria Gfv.VII.30.223/2019/7. szám alatt meghozott ítéletének az alaptörvény-ellenességét, és
- az **Abtv. 43. §-ának** megfelelően **semmisítse meg** a támadott ítéletet, mivel az ítélet, mint az ügy érdekében hozott, egyúttal a bírósági eljárást befejező döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetve Indítványozó részére további jogorvoslati lehetőség nincsen biztosítva.

Indítványozó álláspontja szerint a **támadott ítélet rendelkezései az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseibe ütköznek.**

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára, illetve az Abtv. 27. §-ában foglalt rendelkezésre alapítjuk.

II. BEFOGADHATÓSÁG

Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek fennállását az Indítványozónak kell igazolnia. Az alábbiakban Indítványozó igazolni kívánja jelen ügyben való közvetlen és aktuális érintettségét, továbbá azt, hogy az alaptörvény-ellenes ítélet vonatkozásában Indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, valamint hogy az ítéletet érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, továbbá, hogy az ítélet alaptörvény-ellenes rendelkezései alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vetnek fel.

II/1. Az Indítványozó érintettsége

A fentieknek megfelelően előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozó 2019. május 31. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúria részére a Győri Ítélőtábla Gf.IV.20.337/2018/5/I. szám alatt meghozott ítéletével szemben. A Kúria a jelen alkotmányjogi panaszban támadott és 2019. december 10. napján kelt és Indítványozó részére 2020. január 17. napján kézbesített ítéletével a Győri Ítélőtábla fenti ítéletét helybenhagyta, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint Indítványozó felülvizsgálati kérelme alaptalan, illetve mivel a felülvizsgálati kérelem a Kúria álláspontja szerint túlnyomórészt nem volt elbírálható.

Álláspontom szerint a Kúria ítélete Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében meghatározott jogorvoslathoz való jogot súlyosan sérti, tekintettel arra, hogy a Kúria – a később részletesen kifejtetteknek megfelelően – gyakorlatilag túlnyomórészt el sem bírálta Indítványozó felülvizsgálati kérelmét és erre való tekintettel tartotta fenn hatályában a Győri Ítélőtábla ítéletét.

II/2. A jogorvoslati lehetőség hiánya

Tekintettel arra, hogy a Kúria ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye, ennek megfelelően Indítványozó az Abtv. 27. §-ában foglaltaknak megfelelően az ítélet vonatkozásában jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetve az ítéletben foglalt alaptörvény-ellenes rendelkezések vitatására kizárólag a jelen alkotmányjogi panasz útján van lehetőség Indítványozó részére. Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az ítélettel szemben Indítványozónak további felülvizsgálati kérelem benyújtására értelemszerűen nincsen lehetősége, így ilyen kérelem előterjesztésére nem is került sor.

II/3. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Előadom továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontom szerint – a később kifejtetteknek megfelelően – a hivatkozott ítélet rendelkező része, illetve annak indokolása *alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, tekintettel arra, hogy az ítélet*

rendelkezései súlyosan sértik Indítványozó tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogát, mivel az eljáró Kúria annak ellenére hagyta túlnyomórészt figyelmen kívül az Indítványozó felülvizsgálati kérelmében foglaltakat és tartotta fenn hatályában a másodfokú ítéletet, hogy Indítványozó felülvizsgálati kérelmében a jogszabálysértés egyértelmű megjelölése mellett kérte elsődlegesen annak megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését. Ennek megfelelően a Kúria az Indítványozó által megjelölt jogi érvelést gyakorlatilag teljes egészében figyelmen kívül hagyta, sőt, rögzítette ítéletében, hogy Indítványozó megfelelő jogi érvelést nem terjesztett elő. Az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet ennek megfelelően és a későbbiekben részletesen kifejtetteknek megfelelően súlyosan sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogát.

Fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az Alkotmánybíróság *hatásköre* az ítélet rendelkezéseinek alkotmányossági felülvizsgálatára az Abtv 27. §-ában foglalt rendelkezésre tekintettel *fennáll*, mivel az ítélet, azaz az ügy érdemében hozott döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, ennek megfelelően Indítványozó alkotmányjogi panasa vitathatatlanul befogadható.

III. Az Indítványozó kérelmében foglaltak részletes indokolása

III/1. Tényállás

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozóval szemben [REDACTED], illetve jogelődje, a [REDACTED] nyújtott be keresetet a Székesfehérvári Törvényszék részére, amelyben kérte Indítványozónak, mint vezető tisztségviselőnek a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: „Cstv.”) 33/A. §-a alapján fennálló felelősségének a megállapítását az [REDACTED] mint adós társaság vagyonában bekövetkezett 3.210.280,- Ft összegű vagyonsökkenés tekintetében.

Az első fokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék 17.G.40.132/2017/19. szám alatt meghozott ítéletével megállapította, hogy Indítványozó ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembe vételével látta el, ezáltal adós vagyona 3.210.280,- Ft összeggel csökkent. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az adós gazdasági társaság 2015. március 4. napján került fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe, továbbá hogy Indítványozó a 2015. évi mérleg letétbe helyezési kötelezettségét nem teljesítette, valamint hogy Indítványozó a Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-d) pontjai szerinti iratátadási kötelezettségét sem teljesítette és erre való tekintettel a Cstv. 33/A. § (3) bekezdése alapján vélelmezni szükséges, hogy Indítványozó ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek megfelelően látta el, továbbá Indítványozó nem igazolta a vélelem megállapításához szükséges feltételek hiányát, továbbá azt sem, hogy az Indítványozó terhére értékelt vagyonsökkenés nem a hitelezők érdekeivel ellentétes magatartásának következménye. Az elsőfokú bíróság rögzítette ítéletében, hogy az adós

közzétett 2015. évi beszámoló szerint az adós társaságnak nem volt bevétele az adott üzleti évben, amelytől eltért az Indítványozó által az eljárás során csatolt korrigált mérleg. Indítványozó a perben nem szolgált az elsőfokú bíróság álláspontja szerint kellő magyarázattal, nem adott számot az utóbb kimutatott eredmény felhasználásáról. Az elsőfokú bíróság megállapíthatónak találta, hogy az újonnan Angliában alapított cég [REDACTED] 2015-ben bevételt realizált. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, amennyiben az adós gazdasági társaság ebben az évben nem hagyott volna fel a tevékenységével, a bevétel az adósnál jelentkezett volna. Az elsőfokú ítélet megállapítása szerint a külföldi cégalapítás nem felelt meg a hitelezők érdekeinek, az Indítványozó felelősségének terjedelme a felperesi kereset szerinti mértékben, a külföldi cég beszámolójában írt adattal (tehát a külföldi cég által realizált teljes árbevételel) egyező összegben megállapítható volt.

A másodfokon eljáró Győri Ítéltábla Gf.IV.20.337/2018/5/I. szám alatt meghozott ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint megállapítható volt, hogy Indítványozó az adós ügyfélkörét „átvitte”, tevékenységi körét „kiszervezte” az újonnan alapított társasághoz. Ezen magatartás pedig alkalmas volt Indítványozó ügyvezetői felelősségének vizsgálatára, amennyiben az ügyfélkör konkurens céghez történő „átvitelében”, a tevékenységi körnek a külföldi céghez való „áttelepítésében” Indítványozó aktív szerepet vállalt ügyvezetőként. A másodfokú bíróság rögzítette hogy amennyiben Indítványozó neki felróhatóan nem megfelelően tett eleget az adós éves beszámolója külön jogszabályban előírt letétbehelyezési, közzétételi kötelezettségének, vagy nem teljesítette a Cstv.-ben előírt beszámolóképzési, irat- és vagyonátadási, tájékoztatási kötelezettségét a felszámoló felé, Indítványozónak kell bizonyítania, hogy tisztségének időtartama alatt a társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete nem következett be, vagy ha ilyen körülmény fennállt, vezetési feladatai ellátása során figyelembe vette a hitelezők érdekeit a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésére tekintettel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint megállapítható volt az ügyben a zárómérleghez készített szöveges beszámoló adatai szerint, hogy a felszámolás 2016. július 5-i kezdő időpontjához képest Indítványozó 2017. szeptember 6-án jelent meg a felszámolónál, ezt követő többszöri felszólításra tett csak eleget iratátadási kötelezettségének. A vélelem bekövetkezéséhez vezetett a vezető tisztségviselői kötelezettségek késedelmes teljesítése is, mivel a késedelem a hitelezők tájékoztatási lehetőségét korlátozta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint Indítványozó a kórházi kezelésének időtartamán túl (2016. szeptember 10-22.) késedelmét az iratátadással kapcsolatban nem mentette ki. Megállapította továbbá, hogy ezen felül Indítványozó mulasztása megállapítható volt az adós gazdasági társaság éves beszámolójának nem megfelelő letétbe helyezése miatt is. A közzétett mérlegben szereplő adatok valótlannak bizonyultak, alkalmatlanok voltak az adós vagyoni helyzetére vonatkozó tájékoztatásra. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerinti vélelem tényéből következően az Indítványozónak kellett bizonyítania a perben, hogy vezetői tisztségének időtartama alatt nem következett be az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete, illetve hogy figyelembe vette a hitelezők érdekeit az ügyvezetési feladatai ellátása során, azonban ezt Indítványozó a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem bizonyította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint megállapítható volt önmagában a felperesi által csatolt iratokból az adós tevékenységi körének „kiszervezése” az angliai céghez, a vagyoncsökkenés mértékét pedig a másodfokú

bíróság álláspontja szerint alátámasztotta az újonnan alapított társaság mérlege. Mindezzel szemben a másodfokú bíróság álláspontja szerint Indítványozónak kellett bizonyítania a két társaság tevékenységi köre kismértékű átfedését, illetve hogy az adós ügyfélköre nem került kiszervezésre, az angliai cég bevétele nem az ügyfélkör kiszervezésével és a tevékenységi kör áttelepítésével áll összefüggésben. Indítványozó azonban ezen bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A másodfokú bíróság álláspontja szerint továbbá a 2016. május 24-i keltezésű, 2015. évi beszámoló mérlegadata, annak valósága nem volt ellenőrizhető.

Indítványozó felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, valamint a kereset teljes elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte. Indítványozó felülvizsgálati kérelmében megjelölte, hogy a másodfokú bíróság ítélete sérti a Cstv. 33/A. §-át, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: „Ptk.”) 5:30. §-át, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: „Pp.”) 3. §-át.

Indítványozó felülvizsgálati kérelmének indokolásában rögzítette a fenti jogszabálysértések tényét és egyúttal rögzítette, hogy első- és a másodfokú bíróság nem vette figyelembe nyilatkozatait, amelyek az adósi vagyonnak a felperessel kötött együttműködési megállapodást megelőző csökkenő tendenciájára vonatkoztak. Az együttműködési megállapodás kifejezett célja volt az adós feladatai és tevékenysége fokozatos átvétele a felperes részéről, amelyből egyenesen következett korlátozott tevékenységi köre, árbevételének csökkenése. A szerződő felek szándéka szerint az adósnak az ügyfelei egy részét át kellett adnia a felperes részére, így az adós teljes forgalmának a felpereshez kellett kerülnie. A megállapodás 2014. december 31-i felmondásával a felperes mellett Indítványozónak is követelése keletkezett. Az adós fizetési nehézségei a felperes szerződésszegő magatartására vezethetők vissza, ami végül az adós vagyonában bekövetkezett kárhoz vezetett. A felperes által az adóssal szemben kezdeményezett perben a felszámoló hanyag módon nem tartotta fenn az adós beszámítási kifogását a rá engedményezett követelés alapján. Indítványozó emellett időközben súlyos egészségügyi problémákkal küzdött és Indítványozó önhibáján kívüli okból – így követelésének elvesztése, továbbá súlyos betegsége okán – hogy az adós vagyona 2015-ben és 2016-ban csökkent. Emellett a felszámolási eljárás megindítása után Indítványozónak nem is volt ráhatása az adós társaság működésére. Indítványozó előadta továbbá, hogy felperesnek az együttműködési megállapodás megkötésekor látnia kellett volna az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetét, továbbá magatartása kifejezetten e helyzet kihasználásra irányult. Az elsőfokú és a másodfokú bíróságok ugyanakkor Indítványozó előadását sem ebben a körben, sem a kimentés tekintetében nem vették figyelembe, nem értékelték a súlyos betegségeire vonatkozó nyilatkozatát, az indítványozott tanúbizonyítást sem. Indítványozó előadta, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után nem tanúsított olyan felróható ügyvezetői magatartást, amely megalapozná, hogy ebben az időszakban nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével járt el. Az ügyben eljáró bíróságok az Indítványozó által csatolt okirati bizonyítékokból, a felek személyes előadásából téves jogi következtetésre jutottak, egyes releváns körülményeket teljesen figyelmen kívül hagytak. Indítványozó előadta továbbá, hogy az adós veszteségei növelésében maga a felperes is egyértelműen közrehatott, amikor a megállapodást felmondta, továbbá Indítványozó a munkaviszonyával összefüggésben őt

megillető követelését az adós társaságra engedményezte, amellyel adós vagyonát kétségtelenül növelte, valamint egészségügyi állapotához képest az adós társaság tevékenysége ellátásában is közreműködött, aktív magatartást tanúsított abban a tekintetében, hogy a hitelezők vesztesége ne növekedjen, azonban ezen állításait, amelyeket bizonyított az első- és másodfokú bíróságok előtt, az eljáró bíróságok egyáltalán nem vették figyelembe.

Indítványozó előadta továbbá, hogy felperesnek bizonyítania kellett volna a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet beállása után az adós vagyonának, befektetett és forgóeszközeinek a csökkenését, továbbá azt, hogy ez az Indítványozó felperes által megjelölt mely magatartásával áll ok-okozati összefüggésben. Felperes azonban ezen állítását egyáltalán nem támasztotta alá, amelyet szintén nem vettek figyelembe az eljáró bíróságok, hanem ezzel szemben logikátlan következtetéssel tényként kezelték, hogy az Indítványozó angol társaságának árbevétele teljes egészében azonosítható az adós társaság vagyonszökkenésével. Felperes azonban ezt az állítását semmivel nem igazolta, sőt azt sem igazolta, hogy Indítványozó „átvitte” volna, vagy „kiszervezte” volna az adós társaság ügyfeleit az angol társasághoz.

Indítványozó előadta továbbá, hogy a felek közötti együttműködési megállapodás alapján az adós ügyfélkörét eleve a felperesre ruházta át, azonban ezt a megállapodást felperes mondta fel, amelyet követően egyes ügyfelek teljesen új szolgáltatót választottak, amelyet a szerződési szabadság elve alapján nyilván megtehettek és amely nem Indítványozó hitelezői érdekeket sértő magatartására vezethető vissza. Az angol társaság bevételeit olyan ügyfelek is generálhatták, amelyeknek semmilyen köztük nem volt sem az adós társasághoz, sem felpereshez, ezért az ő szerződésükkel elért eredmény semmiképpen nem értékelhető vagyonszökkenésként. Indítványozó nem tehető felelőssé azért, mert a felperes ügyfelei felmondták a vele kötött szerződésüket, vagy mert nem az adós társasággal kötöttek szerződést, továbbá ez nem értékelhető jogsértő „kiszervezésként”, vagy „átvitelként” sem. Felperes semmivel nem igazolta az ügyfelek, vagy a tevékenységi kör „átvitelét”, vagy „kiszervezését”, Indítványozó nem tanúsította a terhére rótt tevékenységeket. Felperes semmivel nem támasztotta alá, hogy Indítványozó ügyvezetőként aktív csalárd magatartást tanúsított, és ez vezetett az adós ügyfeleinek elvesztéséhez.

A Kúria az általa Gfv.VII.30.223/2019/7. szám alatt meghozott ítéletében ugyan a felülvizsgálati kérelemben előadottakat részben helyesen rögzítette, azonban álláspontom szerint alaptörvény-ellenesen gyakorlatilag nem értékelte azokat és a felülvizsgálati kérelemben foglaltak ellenére sem a Cstv. 33/A. §-ában, foglaltakra vonatkozó hivatkozást, sem a Pp. 3. §-ára vonatkozó hivatkozást nem értékelte, a perbeli tényállást egyáltalán nem mérlegelte felül és ennek megfelelően a felülvizsgálati kérelemben foglaltak nem vizsgálta érdemben.

Ennek megfelelően a Kúria ítéletében arra hivatkozott, hogy mivel Indítványozó nem hivatkozott a Pp. 3. §-ára, csupán a Pp. 3. § (3) bekezdésére, ezért semmilyen hivatkozását nem tudta figyelembe venni a tényállás felülbírálatára vonatkozóan. A Kúria ezen hivatkozása azonban iratellenes hivatkozás, mivel Indítványozó felülvizsgálati kérelmének utolsó oldala tartalmazott a Pp. 3. §-ára is hivatkozást, továbbá felülvizsgálati

kérelmében részletesen kifejtette, hogy milyen okokból kéri a tényállás megállapításának felülbírálatát, amelyre tekintettel a Kúriának figyelembe kellett volna vennie a tényállás felülbírálatára vonatkozó kérelmet, amelyet egyébiránt túlnyomórészt helyesen rögzített a Kúria ítéletének 4. és 5. oldalain, azonban álláspontom szerint ezt követően alaptörvény-ellenes módon nem végezte el a felülvizsgálati kérelem alapján a jogerős ítélet érdemi felülbírálatát. Előadom ezzel összefüggésben, hogy mivel a felülvizsgálati kérelem egyértelműen megjelölte, hogy mely okok miatt szükséges a tényállás felülbírálata – ezen okokat a Kúria túlnyomórészt helyesen rögzítette is ítéletében és fentebb Indítványozó ezeket a jelen alkotmányjogi panaszban is megjelölte – továbbá mivel a felülvizsgálati kérelem tartalmazott a Pp. 3. §-ának megsértésére vonatkozó hivatkozást, amely egyértelműen magában foglalja a Pp. 3. § (1) – (6) bekezdéseinek megsértésére vonatkozó hivatkozást, így a Pp. 3. § (1), (2) és (5) bekezdéseiben meghatározott, a kérelemhez kötöttségre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó rendelkezéseket, azonban a Kúria álláspontom szerint iratellenesen és a később megjelöltek szerint alaptörvény-ellenesen ezen hivatkozást és jogi érvelést teljesen figyelmen kívül hagyta és a tényállást egyáltalán nem mérlegelte felül, amely a lent kifejtettek szerint súlyosan sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogát.

Emellett a Kúria sajnálatos módon a Cstv. 33/A. §-a tekintetében sem vizsgálta a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésében rögzített vélelem alkalmazhatatlanságára vonatkozó hivatkozást, továbbá a Cstv. 33/A. § (4) bekezdésében foglalt, a vezető tisztségviselő kimentésre vonatkozó érvelést sem, valamint a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése tekintetében a hitelezői érdekek megsértésére vonatkozó Indítványozói magatartás hiányát és a hitelezői érdekek megsértésével összefüggő felperesi hivatkozás bizonyíthatlanságát és okszerűtlenségét sem, továbbá az első- és másodfokú bíróságnak a hitelezői érdekek megsértésére vonatkozó megállapításainak (azaz a tevékenységi körök és az ügyfelek „kiszervezésére”, „átvitelére” vonatkozó bizonyíthatlan és igazolatlan megállapításait) okszerűtlenségét és bizonyíthatlanságát sem vizsgálta, holott ezekre vonatkozóan a felülvizsgálati kérelem egyértelmű hivatkozást és jogi érvelést is tartalmazott, továbbá a felülvizsgálati kérelem utolsó oldalán Indítványozó egyértelműen megjelölte a Cstv. 33/A. §-át, mint olyan jogszabályi rendelkezést, amelyet a jogerős ítélet megsért. A Kúria azon magatartása, amellyel a fenti jogi érvelést sem vette figyelembe, sőt iratellenesen annak hiányára hivatkozott, holott azt maga is rögzítette a felülvizsgálati kérelmének 4. és 5. oldalain, álláspontom szerint emellett, hogy iratellenes, a lent kifejtettek szerint súlyosan sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogát.

A Kúria magatartásának alaptörvény-ellenes volta tekintetében előadom továbbá, hogy számomra érthetetlen módon a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: „Ptk.”) 5:30. § (1) bekezdésére vonatkozó hivatkozásomat a Kúria viszont figyelembe vette annak ellenére, hogy az nyilvánvaló elírást tartalmazott és ténylegesen a Ptk. 6:59. § (1) bekezdésére vonatkozott Indítványozó hivatkozása. Ezzel szemben ugyanakkor a Pp. 3. §-ában és Cstv. 33/A. §-ában foglalt rendelkezésre vonatkozó egyértelmű hivatkozást a Kúria annak ellenére nem vette figyelembe és nem is vizsgálta, hogy a felülvizsgálati kérelemben minden kétséget kizáróan megjelölésre került mind a

két fenti jogszabályi rendelkezés, mint olyan rendelkezések, amelyet a jogerős ítélet megsért, továbbá az ezekkel kapcsolatos részletes jogi érvelés – hasonlóan a Ptk. 6:59. § (1) bekezdésére vonatkozó jogszabálysértéshez hasonlóan – is részletesen megjelölésre került.

A fent előadottak tekintetében **2. számú mellékletként** csatolom a Székesfehérvári Törvényszék 17.G.40.132/2017/19. szám alatt meghozott ítéletét, **3. számú mellékletként** csatolom a Győri Ítéltábla Gf.IV.20.337/2018/5/I. szám alatt meghozott ítéletét, **4. számú mellékletként** csatolom Indítványozó felülvizsgálati kérelmét és **5. számú mellékletként** csatolom a Kúria Gfv.VII.30.223/2019/7. szám alatt meghozott ítéletét.

Határozott álláspontom szerint a következőkben kifejtettek tekintetével a jelen indítványban támadott ítélet egyértelműen alaptörvény-ellenes.

A támadott ítélet tekintetében előadom továbbá, hogy a jelen Indítványban nem a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatát kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hanem a jelen indítványban amiatt kérem a Kúria ítéletének megsemmisítését, mivel az az Alaptörvényben biztosított és a jelen Indítványban megjelölt jogaimat súlyosan sérti és ennek megfelelően az ítélet alapvető alkotmányjogi jellegű kérdéseket vet fel.

III/2. Az ítélet alaptörvény-ellenessége

1. Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Magyarország Alaptörvényének Szabadság és Felelősség fejezete XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései alapján:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”.

2. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme tekintetében a következőket kívánom előadni:

2.1. Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozatában foglaltaknak megfelelően „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}. Ennek megfelelően álláspontom szerint szükséges figyelembe venni az Indítványozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelmet, továbbá a Kúria eljárását, amely alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölteket a Kúria alaptörvény-

ellenes módon nem bírálta el érdemben, amely sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

2.2. A fenti AB határozatban az Alkotmánybíróság rögzítette, miszerint „Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül” [legutóbb megerősítve: 8/2011. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 80–81.]. Az Alkotmánybíróság ezt a követelményt első ízben a 39/1997. (VII. 1.) AB határozatában, a közigazgatási határozatok törvényességének ellenőrzésével összefüggésben úgy fogalmazta meg, hogy “[a] közigazgatási határozatok törvényessége bírósági ellenőrzésének szabályozásánál alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az Alkotmány 57. § (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelően érdemben elbírálhassa. A közigazgatási döntési jogkört meghatározó szabálynak megfelelő szempontot vagy mércét kell tartalmaznia, amely alapján a döntés jogszerűségét a bíróság felülvizsgálhatja.” Az Alkotmánybíróság e határozatának indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási határozatok bírói ellenőrzésének alkotmányos szabályát csak a tisztességes eljáráshoz fűződő jogra tekintettel lehet értelmezni. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben úgy fogalmazott, hogy “az összes, az Alkotmányban részletezett követelmény – a bíróság törvény által felállított volta, függetlensége és pártatlansága, az, hogy a tárgyalás igazságosan (a nemzetközi egyezmények szóhasználatával: fair, équitablement, in billiger Weise) és nyilvánosan folyjék – ezt a célt szolgálja, csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni.” **A fentiek alapján álláspontom szerint megállapítható, hogy a Kúria súlyosan megsértette Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát, amikor nem döntött érdemben a felülvizsgálati kérelemben előadottakról, azokat nem bírálta el és ennek megfelelően a tényállás jogszabálysértésre alapított felülbírálatát nem végezte el, továbbá arra hivatkozással, hogy a tényállás felülbírálata, illetve a bizonyítékok mérlegelésének felülbírálata álláspontja szerint nem végezhető el, a Cstv. 33/A. § körében a kimentési okok fennálltát, a Cstv. 33/A. §-a szerinti vélelem megdöntésének lehetőségét, továbbá a hitelezői érdekek megsértésére vonatkozó indítványozói magatartás hiányát és a hitelezői érdekek megsértésével összefüggő felperesi hivatkozás bizonyítatlanságát és okszerűtlenségét, az első- és másodfokú bíróságnak a hitelezői érdekek megsértésére vonatkozó megállapításainak (azaz a tevékenységi körök és az ügyfelek „kiszervezésére”, „átvitelére” vonatkozó bizonyítatlan és igazolatlan megállapításait) okszerűtlenségére és bizonyítatlanságára vonatkozó, jogszabálysértésre alapított Indítványozó hivatkozásokat (a továbbiakban: Indítványozói hivatkozások) egyáltalán nem vizsgálta, illetve bírálta el. A Kúria ítéletében ennek okaként azt rögzítette – iratellenesen – hogy a felülvizsgálati**

kérelem nem tartalmazta a megsértett jogszabályhely megjelölését a tényállás felülbírálatára, illetve a bizonyítékok mérlegelésének felülbírálatára tekintetében, holott a felülvizsgálati kérelem valamennyi fenti, jogszabálysértésre alapított kérelem, továbbá a tényállás felülbírálatára, illetve a bizonyítékok mérlegelésének felülbírálatára tekintetében is tartalmazta a jogszabálysértés megjelölését a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett és a jogi érvelést is, azaz annak megjelölését, hogy Indítványozó mely jogszabály megsértésre hivatkozással és milyen okból kérte a sérelmezett döntés felülvizsgálatát, azonban a Kúria ezzel szemben azt rögzítette ítéletében, hogy ilyen kérelmet, jogi érvelést Indítványozó nem terjesztett elő.

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontom szerint a Kúria ezen eljárása – miszerint ítéletében rögzíti, hogy nem jelöltem meg a megsértett jogszabályhelyet a fenti Indítványozói hivatkozások tekintetében – egyértelműen megsérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, hiszen a fenti AB határozatban foglaltak ellenére nem döntött Indítványozó perbe vitt jogairól. A Kúria ezen eljárása azért sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, mivel a Kúria ítéletében a véglegesség jellegével eldöntötte az ügyet, azonban olyan módon, hogy Indítványozó perbe vitt jogairól nem döntött, amely azonban álláspontom szerint egyértelműen alaptörvény-ellenes magatartás és ennek megfelelően a támadott ítélet súlyosan sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

Ennek megfelelően Indítványozó nem a Kúria ítéletének felülbírálatára érdekében terjesztette elő a jelen alkotmányjogi panaszt, hanem azon okból, mivel a Kúria Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát sértette meg azzal, amikor nem bírálta el a fent megjelölt indítványozó kérelmeket. Álláspontom szerint a Kúria jelen indítvánnyal támadott ítélete ennek megfelelően egyértelműen alaptörvény-ellenes.

2.3. A fenti AB határozat megállapítása alapján „Az Alaptörvény hatálybalépésével immáron az Alkotmánybíróság feladatai közé tartozik a bírói döntések alaptörvény-ellenességének vizsgálata is, amellyel egyidejűleg jelentkezik a tisztességes eljárás megkövetelte gyakorlati szempontok, így az indokolási kötelezettség meghatározásának igénye is. A Bíróság gyakorlatában az indokolt bírósági döntéshez való jog az Egyezmény 6. Cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben, annak egyik, az Egyezmény szövegében kifejezetten nem nevesített elemeként jelenik meg.” ... „Az Egyezmény jogvédelmi rendszerében a bírói döntéseknek a tisztességes eljárás által megkövetelt indokolása iránti igény egyfelől szoros összefüggésben áll a jogorvoslathoz fűződő joggal, ugyanis e jog hatékony gyakorlására kizárólag a bíróság döntését alátámasztó indokok ismeretében nyílik valódi lehetőség (erről lásd: *Baucher kontra Franciaország*, 53640/00.; 2007. július 24., §§ 47–51.).” ... „Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását

jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. ” Álláspontom szerint a Kúria ítélete azon okból is alaptörvény-ellenes és sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mivel az ítélet nem tartalmaz érdemi indokolást a felülvizsgálati kérelemben a tényállás felülmérlegelése és a Cstv. 33/A. §-ában foglaltak megsértésére vonatkozóan, ezen hivatkozásokat a Kúria sajnálatos módon egyáltalán nem bírálta el. Ennek megfelelően a Kúria Indítványozónak az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit nem bírálta el és az ítélet erre vonatkozó érdemi megállapításokat sem tartalmaz. Az ítélet kizárólag azt elemzi, hogy a Kúriának mi a véleménye a felülvizsgálati kérelemről, azonban az abban foglaltakat érdemben nem bírálta el, amely súlyosan sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

A fentiek mellett elő kívánom adni a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontom szerint a Kúria a fenti AB határozat egyértelmű rendelkezése ellenére az eljárási szabályokat (jelen esetben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény rendelkezéseit) nem az Alaptörvénynek megfelelően alkalmazta, amely megalapozza a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjog sérelmét. A fenti sérelem oka, hogy a Kúria nem vizsgálta meg Indítványozónak az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit, azaz jelen esetben nem vizsgálta meg, hogy a tényállás jogszabálysértésen alapuló felülmérlegelése, illetve a Cstv. 33/A. §-ában foglaltak megsértése tekintetében milyen érvelést terjesztett elő és azt nem is bírálta el. Álláspontom szerint a Kúria ezen eljárása és a döntésének ezen tartalmaz alapvető alkotmányjogi kérdéseket vet fel, mivel a Kúria ezen eljárása egyértelműen sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

Indítványozó ennek megfelelően nem a Kúria döntésének törvényességi felülvizsgálatát kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hanem a Kúria döntésének azon okból történő megsemmisítését, mivel az egyértelműen sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát, hiszen a Győri Ítéletábla által meghozott jogerős ítélet felülvizsgálatra jogosult Kúria teljes egészében – alapjogot sértő módon – hagyta figyelmen kívül a felülvizsgálati kérelem fent hivatkozott részeit és rögzítette, hogy Indítványozó elő sem terjesztett a fentiek szerinti jogi érvelést.

2.4. A 17/2015. (VI. 5.) AB határozat megállapításai alapján „A »tisztességes eljáráshoz való jog részét képező részjogosultságok [...] korlátozására az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe foglalt, szigorú követelményeket támasztó szükségességi-arányossági teszt alkalmazásával lehetőség van«” {17/2015. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [103]}. Álláspontom szerint figyelembe véve azt a tényt, hogy a Kúria egyáltalán nem vizsgálta érdemben a felülvizsgálati kérelem jelentős részét annak ellenére, hogy a Kúria maga rögzítette, hogy a felülvizsgálati

kérelem pontosan milyen hivatkozásokat tartalmaz, olyan mértékben alaptörvény-ellenes, amely a szükségességi-arányosság tesztet is figyelembe véve alkalmassá teszi az alapjogsértés Tisztelt Alkotmánybíróság általi vizsgálatát.

2.5. A 3373/2019. (XII. 19.) AB határozat alapján „*a bírósághoz fordulás joga, amely a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványa, „azt az elvárást támasztja a szabályozással szemben, hogy a peresített igényekről érdemi döntést hozhasson az eljáró bíróság. Ennek érdekében a jogalkotónak olyan eljárást kell lehetővé tennie, amelyben az irányadó jogszabályi rendelkezések tükrében a bíró határozhat arról, mi jogos és mi nem az”* {17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [47]}. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában kifejezetten a beadványok előterjesztésével kapcsolatban azt a megállapítást tette, hogy “[a] bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, elszenvedői a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelességeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére.” {3238/2015. (XII. 8.) AB határozat, Indokolás [28]}. Álláspontom szerint a fenti Alkotmánybírósági határozatot is figyelembe véve a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítélet egyértelműen alaptörvény-ellenes, mivel a Kúria Indítványozó eljárásba vitt jogait és kötelességeit, azaz az Indítványozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelemben foglaltakat nem bírálta el, csupán – a fenti AB határozatban foglaltak szerinti – véleményt mondott az Indítványozó beadványáról (felülvizsgálati kérelemről), azonban a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat teljesen figyelmen kívül hagyta annak ellenére, hogy a felülvizsgálati kérelem az érdemi felülbírálat szempontjait egyértelműen megjelölte. Álláspontom szerint a Kúria ezen magatartása súlyosan sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát.

A fentiek alapján álláspontom szerint azzal, hogy a Kúria az Indítványozói hivatkozásokat nem bírálta el, egyértelműen megsértette Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát. Indítványozónak ugyanis az Alaptörvényben biztosított alapjoga, hogy az eljáró bíróságok az eljárásba vitt jogait és kötelességeit elbírálják. Tekintettel arra, hogy erre a fent kifejtettek szerint nem került sor, a Kúria ítélete álláspontom szerint, a fenti AB határozatban foglaltakra is tekintettel egyértelműen jogszabálysértő.

A fentiek mellett elő kívánom adni, hogy a Kúria eljárása azért is egyértelműen alaptörvény-ellenes, mivel a fent megjelölt Indítványozói hivatkozások képezték a felülvizsgálati kérelem lényegét, azonban azokat a Kúria teljesen figyelmen kívül hagyta és ítéletében azt az iratellenes megállapítást tette, hogy ilyen hivatkozásokat elő sem terjesztett Indítványozó.

3. A jogorvoslathoz való jog sérelme tekintetében a következőket kívánom előadni:

3.1. A jogorvoslathoz való jog tartalma tekintetében a 3373/2019. (XII. 19.) AB határozat a következő megállapításokat tartalmazza: „*az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alanyi jogot keletkeztet a jogorvoslat igénybevételére mindenki számára, aki a döntés folytán jogát vagy jogos érdekét sértve érzi.*”

A 9/2017. (IV. 18.) AB határozat rendelkezései alapján „*Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják.* A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog, mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben.” {9/2017. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [21]}. **Álláspontom szerint a támadott ítélet egyértelműen alaptörvény-ellenes és sérti Indítványozó jogorvoslathoz való jogát, tekintettel arra, hogy a Kúria nem vizsgálta érdemben a jogorvoslati kérelemben írtakat, azaz a Kúria a 2.2. pontban meghatározott Indítványozói hivatkozásokat nem vizsgálta, illetve nem bírálta el.**

Ennek megfelelően Indítványozó jogorvoslathoz való joga is egyértelműen és súlyosan sérült, hiszen a felülvizsgálati kérelmében foglaltakat a Kúria nem bírálta el, amely azt jelenti, hogy az Indítványozó által kért felülvizsgálat, mint jogorvoslati forma nem került biztosításra, holott az a Kúriának kötelessége lett volna és a Kúria ezen mulasztására tekintettel Indítványozó jogorvoslathoz való joga súlyosan sérült, illetve egyúttal a támadott ítélet alaptörvény-ellenessége egyértelműen megállapítható.

3.2. A 3020/2018. (I. 26.) AB határozat és a 35/2013. (XI. 22.) AB határozat megállapításai alapján az Alkotmánybíróság „*További elemként határozta meg a jogorvoslati fórum abbéli képességét, hogy a sérelmezett döntést felülvizsgálja, és a sérelem fennállása esetén a döntés megváltoztatása vagy megsemmisítése (hatályon kívül helyezése) révén a sérelmet a döntésre visszaható módon orvosolja.*” {3020/2018. (I. 26.) AB határozat, Indokolás [37], 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}. **Álláspontom szerint arra való tekintettel, mivel ténylegesen a Kúria nem vizsgálta felül a támadott döntést, a jogorvoslathoz való jog esszenciális eleme sérült, amely egyúttal az ítélet alaptörvény-ellenességét is jelenti, hiszen a jogorvoslathoz való jog legalapvetőbb jellemzője, eleme a döntés felülvizsgálata. Tekintettel arra, hogy jelen esetben erre nem került sor, az ítélet súlyosan sérti Indítványozó jogorvoslathoz való jogát.**

A fentieknek megfelelően, mivel az Indítványozó felülvizsgálati kérelmében megjelölt, a 2.2. pontban részletezett Indítványozói hivatkozásokat, mint sérelmeket egyáltalán nem vizsgálta, ennek megfelelően a jogorvoslat lényege, azaz a felülvizsgálat maradt el Indítványozó egyértelmű kérelme (felülvizsgálati kérelem) ellenére. Ennek megfelelően a

Kúria eljárása és súlyos mulasztása egyértelműen megsérti Indítványozó jogorvoslathoz való jogát.

3.3. A 24/2015. (VII. 7.) AB határozat megállapításai alapján „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26], legutóbb megerősítve: 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [25]} Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát, ami azt feltételezi, hogy a jogorvoslatot végző szervnek ténylegesen meg kell vizsgálnia a kérelem érdemét. {Erről lásd: E.JEB, Bensaid kontra Egyesült Királyság, (44599/98); 2001. február 6., 53. bekezdés.} „Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevétele nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]–[17], 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [26]}” A jogorvoslati jog sérelme azonban gyakran kapcsolatba hozható, illetve visszavezethető más Alaptörvényben biztosított jog(ok) sérelmére is. Egyértelmű például a jogorvoslati jog és a tisztességes eljárás követelményeinek a kapcsolata, hiszen azoknak a jogorvoslati eljárás során is érvényesülniük kell. Ha tehát egy ügyben közvetett módon más alapjogi sérelem gyanúja is felmerül, a jogorvoslat akkor minősül hatékonnak, ha a panaszolt alapjogi sérelem tekintetében a tényleges orvosolhatóság lehetősége fennáll és sor kerül a panaszolt sérelem érdemi felülvizsgálatára.” Tekintettel arra, hogy a Kúria nem vizsgálta meg érdemben a felülvizsgálati kérelmet és azt nem bírálta el, a fenti AB határozatban foglaltaknak megfelelően a Kúria ezen eljárása súlyosan sérti Indítványozó jogorvoslathoz való jogát.

A fent kifejtettek szerint álláspontom szerint egyértelműen megállapítható, hogy a Kúria a 2.2. pontban megjelölt Indítványozói hivatkozásokat egyáltalán nem bírálta el. Ennek megfelelően megállapítható, hogy a jogorvoslati kérelemben (felülvizsgálati kérelem) foglaltak érdemi vizsgálata a jelen esetben elmaradt. A Kúria ezen eljárása, mulasztása, egyértelműen sérti Indítványozó jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogát és egyúttal álláspontom szerint egyértelműen alapvető alkotmányjogi kérdéseket vet fel, hiszen a jogorvoslathoz való jog esszenciális eleme sérült, amikor a Kúria egyáltalán nem vette figyelembe és nem bírálta el a felülvizsgálati kérelem lényegét tartalmazó, fent részletezett Indítványozói hivatkozásokat.

Hangsúlyozni kívánjuk, hogy nem a Kúria ítéletének felülbírálata a célja a jelen alkotmányjogi panasz indítványnak, hanem az Indítványozó alapjogait ért sérelem kiküszöbölése, amelynek egyetlen lehetséges eszköze a Tisztelt Alkotmánybíróság előtti eljárás lefolytatása.

3.4. A 24/2015. (VII. 7.) AB határozat megállapításai alapján „Ezek alapján az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy a lefolytatott bírósági eljárás a vizsgált esetben a jogorvoslathoz való alapjog immanens elemének, az állított jogsérelem orvosolhatóságának a lehetőségét és érvényesülését zárta ki, amikor a bíróság nem a panaszos (kérelmező) jogorvoslati kérelmének megfelelően vizsgálta meg a rendőrségi határozatot. A bíróság bár megállapította azt, hogy a rendőrség nem hozhatott volna tiltó határozatot, mégis elutasította a kérelmező jogorvoslati kérelmét, ezzel pedig kiüresítette az indítványozó jogorvoslathoz való alapjogát, hiszen a felülvizsgálati eljárás csak formális értelemben ment végbe, tartalmi, azaz a tiltó okokat érintő bírósági felülvizsgálat nem történt, az azokra irányadó érdemi döntést nem hozott a bíróság.” ... „Az elutasítással a bíróság lényegében nem a rendőrségi határozat törvényességéről döntött, döntésével mégis hatályában fenntartotta a tiltást, aminek a jelen ügyet érintő burkolt jogkövetkezménye, hogy egy, az idő előttiségre vonatkozó, sem az Alaptörvényből, sem pedig a Gytv.-ből le nem vezethető tiltó okot fogadott el a bíróság, amikor a sem a rendőrség határozatában, sem pedig a panaszos (kérelmező) jogorvoslati kérelmében nem szereplő indokra alapította döntését. Ugyanez a döntés a jövőre nézve a bejelentést érdemi vizsgálat nélkül elutasító határozat meghozatalát kilátásba helyező, a bejelentés időbeliségével kapcsolatos szabályt állapít meg, aminek, ahogy arra a bíróság is rámutat, „explicit” jogszabályi alapja nincs. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a bíróság által alkalmazott „ésszerűségi szempont” nem vezethető le sem az Alaptörvényből, sem a Gytv.-ből. Még a „józan ész” szerint „nem túl korán”, például a kezdő időpont előtt egy hónappal vagy akár éppen három nappal bejelentett és tudomásul vett rendezvények esetében sem zárható ki, hogy utóbb olyan esemény következik be, amelyről a rendőrségnek előre nem volt tudomása, így azt nem tudhatja mérlegelni a bejelentés tudomásulvételekor. A bejelentési kötelezettségnek éppen az a lényege, hogy a rendőrség felmérje a rendezvény paramétereit, a kapcsolódó kockázatokat, azt, hogy milyen előkészületeket kell tennie az alapjog gyakorlásának biztosítása érdekében [Lásd: 55/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 442, 458–459., megerősítve 75/2008. (V. 29.) AB határozat, ABH 2008, 651, 660., 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [44]; a Velencei Bizottságnak a gyülekezési szabadsággal kapcsolatos összefoglaló álláspontja: *Compilation of Venice Commission Opinions concerning Freedom of Assembly*, Strasbourg, 04 October 2012, CDL(2012)014rev2, 26–27.], ezért a bejelentési kötelezettség céljával ellentétes, ha a jogalkalmazók önkényesen, jogszabályi alap nélkül nem bírálják el érdemben a meglátásuk szerint idejekorán bejelentett rendezvényeket. A jogalkalmazó szervezetnek olyan jogalkalmazást és jogértelmezést kell követniük, ami kiszámítható (nem széttartó), és nem vezet az alapjog szükségtelen korlátozására.” Álláspontom szerint a fentiek alapján is megállapítható, hogy a jelen esetben a Kúria sajnálatos módon kiüresítette a felülvizsgálat, mint jogorvoslat intézményét azzal, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat nem vizsgálta érdemben, amellyel gyakorlatilag kizárta az Indítványozót ért és a felülvizsgálati kérelemben

megjelölt jogsérelem orvoslását. A Kúria ezen eljárása álláspontom szerint súlyosan sérti a jogorvoslathoz való jogot.

A fent hivatkozott AB határozat alapján megállapítható, hogy a jelen eljárásban a Kúria, mivel a 2.2. pontban részletezett Indítványozói hivatkozásokat egyáltalán nem vizsgálta, ennek megfelelően a jogorvoslat csupán formálisan értelemben ment végbe, tartalmi felülvizsgálatra azonban nem került sor, amely egyértelműen sérti Indítványozó jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogát.

Határozott álláspontom szerint a fentieknek megfelelően a Kúria ítélete súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogokat.

III/3. Indítványozó alapjogának sérelme

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítélet határozott álláspontom szerint a fentiekben előadottak szerint súlyosan sérti Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseinek megfelelően biztosított tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogait.

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy határozott álláspontom szerint a támadott ítéletben foglalt rendelkezések ennek megfelelően súlyosan és alkotmányosan indokolhatatlan sértik egyrészt Indítványozó tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogát akkor, amikor az Alkotmánybíróság határozataiban foglaltaktól eltérően Indítványozó perbe vitt – és fent részletesen ismertetett – kérelmét, hivatkozásait a Kúria nem bírálta el, a felülvizsgálati kérelem 2.2. pontban részletezett lényegi hivatkozásait érdemben nem bírálta el és ebben a körben indokolást sem adott a Kúria, azokat figyelmen kívül hagyta, ennek megfelelően az Indítványozó perbe vitt jogait a Kúria érdemben nem vizsgálta meg és arról érdemben nem foglalt állást, azokat nem bírálta el. Ennek megfelelően álláspontom szerint Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjoga a fent kifejtette AB határozatok alapján egyértelműen megsértésre került.

A Kúria ítélete emellett egyértelműen megsértette Indítványozó jogorvoslathoz való jogát, amikor a jogorvoslati kérelemben (felülvizsgálati kérelem) írtak érdemi vizsgálatát a Kúria nem végezte el, a sérelmezett döntést a felülvizsgálati kérelemben megjelölt szempontok szerint nem vizsgálta felül, valamint a felülvizsgálati kérelem érdemét sem vizsgálta meg a Kúria, amelyre tekintettel a felülvizsgálati eljárás csak formális értelemben ment végbe, tartalmi felülvizsgálat a Kúria részéről nem történt.

Álláspontom szerint az Indítványozót ért jogsértés egyértelműen olyan súlyú, amely egyúttal a támadott ítélet alaptörvény-ellenességét is eredményezi, mivel a Kúria eljárása a tisztességes eljáráshoz való jog lényegét sérti, azaz a Kúria teljes egészében és önkényesen figyelmen kívül hagyta Indítványozónak a perben előadott kérelmét, továbbá

emellett a jogorvoslathoz való jog leglényegesebb elemét, a kérelem érdemi vizsgálatát és a sérelmezett döntés felülvizsgálatának elvégzésére vonatkozó kötelezettséget, mint a jogorvoslathoz való jog legalapvetőbb elemeit sértette meg, amikor érdemben a kérelem vizsgálata és a felülvizsgálat elvégzése a fent kifejtettek szerint nem történt meg, hiszen a Kúriától kért érdemi felülvizsgálat a kérelemben foglaltak ellenére egyértelműen elmaradt.

IV. ÖSSZEGZÉS

Az ítélet rendelkezéseinek vizsgálata alapján egyértelműen megállapítható, hogy Indítványozó az Abtv. által megkövetelt érintettség feltételeinek eleget tesz, ennek megfelelően a jelen indítvány befogadható, így az Abtv. 27. §-a szerint indítvány benyújtására jogosult.

A fentiekben előadottaknak megfelelően álláspontunk szerint az ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseit, ennek megfelelően kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ítélet alaptörvény-ellenességét megállapítani, illetve a támadott ítéletet megsemmisíteni szíveskedjen.

V. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

Figyelemmel a 22/2012. (V.11.) AB határozat és a 13/2013. (VI.17.) AB határozat tartalmára, jelen alkotmányjogi panaszban hivatkozás történik a Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi határozataira is az Alaptörvény azon rendelkezései vonatkozásában, amelyek tartalmukban és kontextusukban nem térnek el az 1949. évi XX. törvényben írtaktól.

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a alapozza meg.

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a jelen Indítvánnyal támadott ítéletet 2020. január 17. napján kaptam kézhez elektronikus küldeményként.

Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54. § (1) bekezdése értelmében illetékmentes.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel indítványozó előadja, hogy a jelen alkotmányjogi panasz, illetve a panaszban foglalt személyes adatok nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Kelt: Budapest, 2020. május 28. napján

Tisztelettel:

DR. HETZMANN ALBERT
ügyvéd

Indítványozó

képviselője: Dr. Hetzmann Albert ügyvéd

Mellékletek:

- 1. számú melléklet:** a jogi képviselőnek az alkotmányjogi panasz előterjesztésére szóló ügyvédi meghatalmazása (korábban csatolásra került)
- 2. számú melléklet:** a Székesfehérvári Törvényszék 17.G.40.132/2017/19. szám alatt meghozott ítélete (korábban csatolásra került)
- 3. számú melléklet:** a Győri Ítélőtábla Gf.IV.20.337/2018/5/I. szám alatt meghozott ítélete (korábban csatolásra került)
- 4. számú melléklet:** az Indítványozó felülvizsgálati kérelme (korábban csatolásra került)
- 5. számú melléklet:** a Kúria Gfv.VII.30.223/2019/7. szám alatt meghozott ítélete (korábban csatolásra került)